



## Posudek oponenta práce

**Název práce:** Vybrané výukové metody vhodné pro práci v zájmovém čtenářském kroužku při MK v Měčíně

**Autor práce:** Václava Šilhavá

**Studijní obor:** Pedagogika volného času

**Posudek vypracoval:** Mgr. Josef Nota, Ph.D.

**Datum:** 29. 05. 2020

Hledat cesty k rozvíjení čtenářské dovednosti je nepochybně téma atraktivní a smysluplné. Autorka za účelem realizace bakalářské práce otevřela čtenářský kroužek, vstupovala do pedagogické reality s cílem vyzkoušet vybrané výukové metody a práci s nimi popsat, zhodnotit a popsat dle stanovených kritérií.

Práce je klasicky rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část je rozdělena do čtyř hlavních kapitol. Představuje pojem „čtenář“ optikou volnočasové pedagogiky (čtenář jako subjekt, který rozumí textu, psychologicky text „konzumuje“ a má k němu zájmový vztah). Za velmi dobrý tah v teoretické části považuji zapojení témat z vývojové psychologie (kapitoly 1.4; 1.4.1; 1.4.2; 14.3; 1.5 ad.). Teoretická část je logicky členěna a srozumitelným způsobem seznamuje se studovanou problematikou, jazyková i obsahová úroveň je na velmi dobré úrovni.

Jádrum bakalářské práce bylo za pomoci deskriptivního přístupu zhodnotit vybrané výukové metody a porovnávat je z hlediska jejich vhodnosti a aplikace při práci s dětmi předškolního a raného školního věku (str. 44). I když je bakalářská práce popsána objektivizujícím způsobem (perspektiva třetí osoby), přesto se domnívám, že v zásadě jde o téma zasahující spíše do oblasti kvalitativní metodologie: autorka je totiž v situaci, kdy jí zajímá konkrétní fenomén (rozvíjení čtenářské gramotnosti), vstupuje přímo do terénu a stává se tak subjektem výzkumu (v určitých úsecích praktické části je hlavním zdrojem dat pedagogická reflexe). Domnívám se proto, že se díky snaze o objektivizující způsob ochudila o možnost např. narativního přístupu – ten by dal možnost širší optiky a hloubkovou možnost studování daného jevu a reflexe práce s vybranými výukovými metodami. Práce by tedy nemusela mít nutně zobecňující tendence a téma by se dále otevíralo k diskusi, např. o individualizaci práce s výukovými metodami na základě živé zkušenosti a dobré praxe. Tato poznámka se ale netýká kvality, s jakou byla práce psána a nekritizuje v žádném případě daný způsob, kterým byl výzkum prováděn.

Dovolil bych si vytknout pár drobných, zanedbatelných formálních nedostatků (překlepy), popřípadě pár diskutabilních frází („Děti by se ve školách měly učit zájmu...“, str. 7), či samoučelné použití grafu (str. 47: grafické zastoupení pohlaví a věku 9 účastníků).

**Závěrem:** jedná se o pečlivě zpracovanou popisnou práci, která splňuje kritéria kladená na tento typ prací. Je psána způsobem, který je zažitý pro didakticko-metodické uvažování o pedagogické realitě. Autorka data sbírala v pedagogické praxi, píše srozumitelně, čtivě. Doporučuji k obhajobě a navrhuji dle průběhu obhajoby klasifikovat „výborně“.



Potencionální otázky k obhajobě:

*V kapitole 3.3.2.1 citujete, že důvodem k aktivnímu provozování čtenářských kroužků je skutečnost, že děti mají čtení spojené se školou. Je proto zapotřebí děti ze školního prostředí odklonit, aby byly vůbec ke čtení motivované. Je tedy podle Vás samotná škola jedním z viníků, že upadá zájem dětí o četbu (nebo se tento zájem vůbec nerozvine)? A pokud ano, co byste pedagogům v ZŠ poradila?*

*Poukazujete na skutečnost, že pro děti předškolního věku byla problematická „hra v roli“ (přehrávání fiktivních situací ostatním). Dokázala byste tento jev vysvětlit z pohledu vývojové psychologie?*

Josef Nota